

get heldigt denne Gang, at der var Offentlighed. Man er netop ud derfra kommen til den Erkjendelse, at hvis der ikke havde været private Mænd tilstede, som havde sørget for at opretholde Ordenen, hvilket ellers meget vanskeligt kunde være sket, var der blevet yderligere Forargelse, og jeg har ikke før nu hørt udtale, at der her i Landet var saa stærk Stenning for Offentligheds Afstæffelse. Naar jeg nu kommer til dem, der kunne være tilstede, saa staar der først 12 „vorne Mænd“. Jeg veed ikke, hvorfor der just udtrykkelig staar „vorne“; thi det er dog vist givet, at det ikke kunde falde nogen Kommunalbestyrelse ind at udpege Børn, saa at det altsaa er en Pleonazme, at det staar der. Hvad nu disse 12 Mænd angaar, er det allerede gjort gjældende, at der ikke er nogen som helst Sikkerhed for, at de virkelig møde, af de 150 Sognefogeder, som skulde have mødt sidst, mødte der efter Sigende kun een, saa at jeg ikke veed, hvorfor man skulde antage, at de 12 ville møde. Andre skal der saa kunne tilstaaes Afgang af Politivirigheden. Jeg tror, at denne Bestemmelse er meget vag. Man kunde tænke sig bevægede Læber — det er et Udtryk, der er meget brugt her idag — under hvilke det ikke vilde være meget betryggende at vide, at f. Ex. Kjøbenhavns Politimester alene skulde udstede Afgangskort. Man kunde tænke sig f. Ex. med Hensyn til Pressens Repræsentanter, der ogsaa ere nævnte her idag, at det kunde passe meget godt for en Politimester her i Kjøbenhavn, at han kun udstedte Afgangskort til den „velsindede“ Presse og ikke til den, som man mente ikke vilde være saa ukritisk, som den „velsindede“ Presse er overfor alle de Skridt, der foretages af Autoriteterne. Altsaa, det forekommer det mig ikke vilde være heldigt at faae fastslaaet. Men i det Hele, naar man, som et æret Medlem udtalte sig for, vil have indført fuldkommen Frivillighed, at 12 Vorne skulde møde frivillig, og at Andre ogsaa maa kunne hente Afgangskort, naar de ville, og lade være, naar de ikke ville, tror jeg, at man ikke kommer til at staa anderledes, end at til Syvende og Sidst ikke en eneste Anden end de Embeds- og Bestillingsmænd, som skulde møde, komme tilstede. Det kunde tænkes, at nogle Nysgjerrige mødte, nogle af Befolkningens laveste Del, men det er jo ingenlunde dem, man særlig kunde ønske tilstede. Der kunde af den dannes en saadan Queue for at faae Willetter, at ikke nogen Anden, hvis han ellers havde lyst, kunde komme til, men det er Noget, som i og for sig neppe kan anses for ønskelig. Hvis man vil indføre begrændset Offentlighed, viser det sig altsaa meget vanskeligt at bestemme, hvem der skal

være tilstede, og at det, fordi Bladsen er indskrænket, er vanskeligt at ordne det saaledes, at netop de kunne være tilstede, som det er ønskelig være tilstede. Nu er det sagt, blandt Andet af det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Suel), at det kunde være ønskelig, at der var Militær tilstede; men saa kunde jo let hele Bladsen blive opfyldt af Militæret. En saadan større Militærkommando, som det ærede Medlem omtalte, kunde meget godt udfylde hele den indskrænkede Plads i Jægersløsgaarden. Af disse Grunde vilde jeg altsaa anse det for meget betænkeligt at gaa ind paa Lovforslaget i den Form, hvori det foreligger. Mig synes det meget simplere, at man indskrænkede sig til at tage den første Bestemmelse i Lovforslaget; den ere Alle enige om. Der er Ingen, der i Diebliffet kan paa-vise, at der paa Grund af den sidste Tids Begivenheder rettes nogen Opposition derimod. Lad os saa vente med at faae andre Bestemmelser overveiede, og saa behøvede vi heller intet Udvalg, hvad der vilde være heldigt, thi Udvalg er jo nu en slem Ting. — Det er dette, jeg havde at udtale om denne Sag, og jeg har kun udtalt det her, fordi jeg synes, at der er en altsfor rørende Enighed her i Salen, Noget, som er saa sjeldent. Jeg vil kun tillade mig endnu at sige et eneste Ord om det religiøse Moment, der er tilstede ved Henrettelser. Jeg skal ikke komme videre ind derpaa. Det indrede mig meget at høre det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (H. Holm) sige, at det er en sentimental Betragtning, naar man har forarget sig over, at der gik saa lang Tid paa Retterstedet med Præstens Forberedelse og Katekisation af den, der skulde henrettes. Jeg tror ikke, at det er saa sentimentalt endda; thi det kan nok være, at Diebliffene inden Henrettelsen ere fuldt saa slemme som Henrettelsen selv, at det ogsaa her gjælder, at Forberedelserne ere det Værste. Men jeg skal tillige erindre om, at det med Hensyn til den sidste Henrettelse i alt Fald forløb i Pressen, at Præsten havde forlangt en større Opfattelse mellem Dødsdommens Forkyndelse for Forbryderen og Henrettelsen, nemlig 3 Uger. Det forekommer mig, at disse 3 Uger ere et Tillæg til Straffen; det, at vide i tre Uger, at man skal henrettes, forekommer mig at være fuldt saa slemt som selve Henrettelsen, og det undrer mig meget, at der kan være en saadan Ordning, efter hvilken en af Folkets Rets Embedsmænd kan forhale en Henrettelse og derved i Virkeligheden paalægge Forbryderen en større Straf, end han skulde have. Dette har imidlertid ikke for mig været det Væsentligste; jeg har kun villet udtale mit Forbehold overfor